

■ **Plàcid Garcia-Planas**
Jazz al despatx de Hitler
Edicions 62

Què és el que explica millor la guerra? Les ofensives de l'exèrcit afganès contra els talibans o l'ànima dels soldats per gravar el combat als seus mòbils Nokia? On rau la notícia?, en el fet que Bet Furik és el poble de Cisjordània d'on han sortit més «màrtirs» o que el primer suïcida es va esclatar a si mateix vestit amb la samarreta del Real Madrid i el segon amb la del Barça? Què és més desconcertant?, que el pas fronterer on va començar la Segona Guerra Mundial és avui dia una zona gai o que just el lloc on van penjar Mussolini és, ara, un McDonald's? Plàcid Garcia-Planas ens relata com la paradoxa –i paral·lelament el dolor i la malenconia– és, potser, la manera més eficaç d'explicar l'atrocitat de les guerres actuals.

■ **Gabriel Ferrater**
Tres prosistes. Joaquim Ruyra, Víctor Català i Josep Pla - Editorial Empúries

De Ferrater quedaven només per divulgar les conferències sobre *La parada*, de Joaquim Ruyra, *Solitud*, de Víctor Català, i Josep Pla. Aquestes conferències són les que s'apleguen a *Tres prosistes*, acompanyades d'un apèndix amb un llarg informe inèdit sobre Josep Pla que Gabriel Ferrater va redactar el 1967 per convèncer els editors de Farrar, Strauss & Giroux de la importància de l'escriptor empordanès i de la rellevància d'editar les seves obres. Amb aquest volum haurà vist la llum, finalment, tot el corpus de treballs sobre literatura catalana moderna que va dur a terme Gabriel Ferrater. El treball del crític més lúcida, incisiu i lliure de prejudicis d'ençà de la mort de Carles Riba.

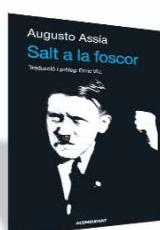
■ **Joan Maragall**
La independència de Catalunya
Edicions de l'Albí

Amb motiu del 150è aniversari de naixement de Joan Maragall, Lluís Calderer ha seleccionat unes proses admirables sobre alguns dels temes que més van preocupar al nostre poeta al llarg de la vida com ara la llengua, la cultura, la política i la societat catalanes. El llibre engloba cinc textos de gran rellevància de Maragall, d'entre els quals cal destacar el que dona títol al volum, *La independència de Catalunya*, escrit el 1897 però inèdit en vida de l'autor, i que no es va trobar fins després de la seva mort. Aquests escrits, d'una gran actualitat encara avui, reivindiquen de nou el gran prosista que també fou Maragall i la clarividència del seu pensament sobre Catalunya. Reedició d'un clàssic imprescindible.

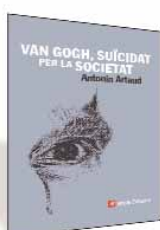
■ **Claudio Magris**
Alfabet. Assaigs de literatura
Edicions de 1984

Hi ha llibres que ens han format, llibres que ens han ferit i llibres que ens han sabut curar la ferida. N'hi ha que ens permeten conèixer el món i ordenar-lo, i n'hi ha que ens presenten el caos destructor. I, sobretot, hi ha llibres que amplien el territori de la literatura i surten dels seus confins. *Alfabet* és un viatge pels llibres i per la literatura –o millor dit, un dels milers viatges possibles que ajuden a descobrir els llibres, els escriptors i un mateix. Magris fa paleses les contradiccions de vegades tràgiques de la literatura i dels qui l'escriuen, capaços de fer comprendre a tothom què és la humanitat, però capaços també de violentar-la sense perdó. Un formidable passeig entre lletres.

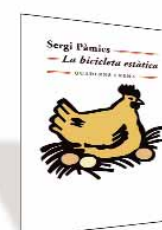
■ **Augusto Assia**
Salt a la foscor
A contravent

Company d'Eugeni Xammar, Augusto Assia va viure a Berlín del 1927 al 1933, fins que en va ser expulsat. Amb un periodisme àgil i vibrant, va escriure cròniques des de Berlín que va publicar-lli *La Vanguardia*, amb gran èxit. Avui traduïdes per Enric Vila, amb el seu arravatament habitual, són un document excepcional, amb una prosa magnífica, per entendre com va ser possible un fenomen com el de la pujada del nazisme al poder. "La victòria del nazisme el 1933 i el vertiginós salt a la foscor que va constituir encara ens persegueixen [...] Com va ser possible? Em fa l'efecte que el futur d'Europa dependrà de com acabem de respondre aquesta pregunta" (del pròleg d'Enric Vila).

■ **Antonin Artaud**
Van Gogh, suïcidat per la societat
Angle Editorial

Artaud va deixar una obra extensa com a poeta, dramaturg, novel·lista, actor, director... Era un geni que vivia l'art com a totalitat. *Van Gogh, suïcidat per la societat* és un d'aquests textos inclassificables, un «assaig-poètic», que no respon a cànons i que malgrat tot té una força creativa que obliga el lector a seguir, gairebé a escoltar aquesta mena de rapsode aïrat que és Artaud. L'autor s'emmiralla en Van Gogh i es rebel·la contra la societat que «va suïcidat» el gran pintor: els seus quadres, les estades al sanatori i la relació amb el seu germà són analitzats des de l'esperit lliure, crític, rebel i anàrquic d'un Artaud en estat de gràcia que, defensant la bogeria de Van Gogh, es defensa a ell mateix.

■ **Sergi Pàmies**
La bicicleta estàtica
Quaderns Crema

Els naufragis de la maduresa són al centre d'aquest nou recull de vint relats de Sergi Pàmies. Hi trobarem temes com ara el desamor, la decepció, la memòria, la casualitat, la mort... Les fatalitats individuals i col·lectives, la capacitat de sobreviure-hi i les emocions de tota mena que provoquen són tractades amb l'estil obsessiu i sobri que ha caracteritzat els últims llibres de l'autor i que ha aconseguit atrapar milers de lectors. Per primera vegada, Pàmies construeix en aquesta obra ficcions a partir de materials autobiogràfics, i retrata les dificultats existencials d'uns personatges que, amb una determinació tan absurda com heroica, tenen esma per pedalar sense moure's del lloc.

■ **Albert Lladó**
La Puerta
Culturalibros

El protagonista de *La Puerta* viu en un món clàssic del qual s'alimenta amb una curiositat d'esponja, perquè té interès per tot: pel cinema, les arts plàstiques, la literatura, el jazz, la filosofia... Es rodeja d'estudiants ebri de saber i experiències com ell en una Barcelona que molt sovint recorda el París existencialista de Les Deux Magots i del Flore. Escrita amb un desenvolupament intemporal, sap que allò temporal acaba sempre en fracàs i en anècdota. Una obra que assumeix que els universals –l'art, l'amistat, l'amor– són el millor lenitiu per combatre l'apatia i el desassossec. La primera novel·la del polifacètic escriptor Albert Lladó és plena d'encants i d'encerts, i de suggerents lectures entre línies.